

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 18 Φεβρουαρίου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 40

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις..... » 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσσίᾳ..... ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ, νεωτάτη μυθιστορία Ἰουλίου Μαρύ, (μετὰ εἰκόνων), μετάφρ. Β'. — ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμυλίου Ρισδούργου. — Ο ὙΠΟΧΑΡΟΣ ΒΟΝΕ, μυθιστορία Ἐκτωρος Μαλῶ, μετάφρ. Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΟΥ ΑΡΙΘ. 40

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤῶΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συλλαγμαμάτων κτλ. κτλ.

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ

Μυθιστορία ἸΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἀνίσχυρος νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ σφαῖρα εἶναι τῆς διαμέτρου τοῦ πολυκρότου, ὅπερ εὐρέθη εἰς τὸ δάσος.

Ὁ πρόεδρος ἐστράφη πρὸς τοὺς ἐνόρκους.

— Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ὁ Βωφόρτ καὶ ὁ Βαλὸν ἂν παρεκάθητο ἐν τῇ αὐτῇ ἀμαξίᾳ, θὰ ἐλάμβανον, ἂν μὴ τὰ αὐτὰ τραύματα, τοὐλάχιστον δύο τραύματα παρουσιάζοντα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς διευθύνσεως τῶν βλημάτων τοὺς αὐτοὺς χαρακτήρας. Ἀλλὰ τὰ τραύματα ταῦτα διαφέρουσιν ἐν σιωδῶς. Τὸ μὲν παρήχθη κατ' εὐθείαν γραμμὴν, τὸ δὲ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω... Ὁ Βωφόρτ θὰ μᾶς δώσῃ μετ' ὀλίγον τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις.

Καὶ βλέπων τὸν ἱατρὸν ἰστάμενον ἐπὶ ὀρθιον καὶ κάτωχρον :

— Εὐχαριστῶ, κύριε Γεράρδε. Δὲν ἔχετε ἄλλο τί νὰ προσθέσετε ;

— Συγγνώμην, κύριε πρόεδρε... θέλω τὸν ἀντίστοιχον νὰ προσθέσω ὀλίγας λέξεις.

— Σὰς ἀκούομεν.

— Κύριε πρόεδρε, θέλω νὰ προκαλέσω τὰς ἀμφιβολίας τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς ἐκθέσεώς μου... θέλω νὰ τὴν ὑποχρεώσω νὰ δικάσῃ, νὰ μείνῃ ἀναποφάσιτος, νὰ βεβαιώσῃ πόσον ἡ ἐκθεσίς μου εἶναι ὀλίγον συμπερασματική... Ἡ ἀποστολή μου ἐξεπληρώθη, εἰν' ἀληθές... Δύνασθε νὰ μοὶ ἐπιβάλετε σιγὴν... δὲν εἶμαι συνήγορος... δὲν ἐκλήθη

νὰ ὑπερασπίσω τὸν κύριον Βωφόρτ, τὸν ὁποῖον γνωρίζω, ἐκτιμῶ καὶ ἀγαπῶ...

— Οὕτως, κύριε Γεράρδε, ἐκτὸς τῆς ἱατροδικαστικῆς σας βεβαιώσεως, δὲν βλέπω τί δύνασθε νὰ εἴπητε ἡμῖν... Εἶναι καθήκον τοῦ συνηγόρου νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν Βωφόρτ, ἡ δὲ ἀτομικὴ σας γνώμη ὀλίγον ἐνδιαφέρει τοὺς ἐνόρκους.

— Σὰς ἱκετεύω, κύριε πρόεδρε, νὰ μὲ ἀκούσῃτε ἀκόμῃ...

— Δὲν βλέπω τὸ ἄτοπον, κύριε πρόεδρε, εἶπεν ὁ συνήγορος τοῦ Βωφόρτ, δέχομαι δὲ ἐκ τῶν προτέρων πᾶσαν ἐξήγησιν δυναμένην νὰ διαφωτίσῃ τὴν συνείδησιν τῶν κυρίων ἐνόρκων.

Μετὰ στιγμὴν διασκέψεως ὁ πρόεδρος εἶπεν :

— Ὁμιλήσατε λοιπόν, κύριε Γεράρδε. τί ἔχετε νὰ μᾶς εἴπετε ;

— Δὲν ἤθελα νὰ προσβάλλω τὴν δικαιοσύνην ἣν ἀπεριορίστως σέβομαι, θέλω ὅμως νὰ τὴν προφυλάξω ἀφ' ἐαυτῆς. Δύναται ν' ἀπατηθῇ, ἀνεπανόρθωτοι δὲ εἶναι αἱ πλάναι τῆς.

— Κύριε Γεράρδε, δὲν δύναμαι νὰ σὰς ἀφίσω νὰ ὁμιλήσῃτε διὰ τοῦ ὕψους αὐτοῦ.

— Συγχωρήσατέ με, κύριε πρόεδρε, διὰ τὴν γλῶσσαν, ἣν τηρῶ δὲ μοὶ ὑπαγορεύει αὐτὴν ἡ δυσπιστία πρὸς τὰ φῶτα ὑμῶν καὶ τὴν ὑψηλὴν καὶ ἄμωμον ἀμεροληψίαν σας, ἀλλ' ἡ ἀγάπη, ἣν τρέφω διὰ τὸν Βωφόρτ καὶ ἡ βαθεῖα συμπάθεια, ἣν μοὶ ἐμπνέει. Τὸ εἶπα καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω, οὐδὲν θὰ μεταβάλλω ἐκ τῆς ἐκθέσεώς μου. Ἐν τούτοις — ὁμιλῶ δὲ ὅχι ὡς φίλος τοῦ κυρίου Βωφόρτ, ἀλλ' ὡς ἱατρός ἐτι — ἐκπλήττομαι διὰ τὴν σημασίαν τὴν ἀποδοθεῖσαν εἰς τὰς ἱατρικὰς μου παρατηρήσεις. Ὅτε συνεζήτουν τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκθέσεως μετὰ τοῦ κυρίου Λωζιέ, εὗρον ἐξήγησιν τοῦ τραύματος ἐπίσης φυσικὴν ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τῆς ἀ-

νακρίσεως ἔκτοτε δοθεῖσα. Ἐλεγα εἰς τὸν κύριον Λωζιέ τὰ ἐξῆς : « Ὁ Βαλὸν καὶ ὁ Βωφόρτ παρεκάθητο, ὁ δὲ Βαλὸν ὠδηγεῖ τὴν ἀμαξίαν ἐπὶ τῆς ἐδρας καθήμενος. Πρὸς τοῦτοις ἵεναι εὐρωστότερος καὶ ὑψηλότερος τοῦ κυρίου Βωφόρτ. Ὁ φονεὺς ὅστις εἶναι κεκρυμμένος εὐρίσκεται ἐκ τῆς θέσεώς του εἰς τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ Βαλὸν ἐπίπεδον, ὑψηλότερον δὲ τοῦ Βωφόρτ. Ἐμπροσθόλησε οἷς, τὰ δὲ τραύματα παρουσιάζουσιν ἕνεκα τῆς θέσεως τῶν τραυματισθέντων, διαφόρους χαρακτηριστικὰς ».

— Οἱ ἔνορκοι θὰ ἐκτιμῇσιν, κύριε Γεράρδε, εἶπεν ὁ πρόεδρος. Τοῦτο λοιπὸν ἔχετε νὰ μᾶς εἴπετε ;

— Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἶπω, κύριε πρόεδρε, ὅτι εἶμαι σταθερῶς πεπεισμένος περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ κατηγορουμένου.

— Ὁ κύριος Λωζιέ, ἐν ἐμπιστευτικῇ ἐκθέσει, μᾶς ἐσημείωσε τὴν συνδιαλέξιν, ἣν ἔσχετε μετ' αὐτοῦ, καὶ καθ' ἣν ὑπεδηλώσατε ὅτι γνωρίζετε τὸν ἀληθῆ ἔνοχον, ὅτι δὲ ὁ ἔνοχος οὗτος δὲν εἶναι ὁ Βωφόρτ...

Ἐκεῖνος ἠγέρθη ἐκ τοῦ ἐδράνου του ἐν ἄκρα ταραχῇ.

Πρὸς στιγμὴν μεγάλως ἐταράχθη τὸ ἀκροατήριον.

Ὁ Βωφόρτ εἶπε :

— Γεράρδε, ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν τρέφω διὰ σέ, διὰ τὴν μητέρα σου, διὰ τὴν ἀδελφὴν σου, γνωρίζεις δὲ ὁποίας φύσεως εἶναι ἡ ἀγάπη αὕτη, σὲ ἐξορκίζω νὰ ἀποκαλύψῃς ὅτι γνωρίζεις... Εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ φονεῦς τοῦ Βαλὸν δὲν σοὶ εἶναι ἄγνωστον ;...

— Τοῦτο εἶναι ψευδές, εἶπεν ὁ Γεράρδος, τοῦτο δὲν εἶπα εἰς τὸν κύριον Λωζιέ. Τῷ εἶπα : « Πλανᾷσθε καταδεικνύοντες τὸν κύριον Βωφόρτ ».

— Γεράρδε, σὲ ἐξορκίζω... ὑποστήριξόν με... χάνω τὸν νοῦν μου... ὅλοι εἶναι ἐναν-